

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: M. F., „X“**, zastoupené JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48/48, Ústí nad Labem, zastoupenému Mgr. Drahomírou Kouteckou, advokátkou se sídlem Míru 336, Litvínov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2010, č.j. 532/UPS/2009-3, JID 38110/2010/KUUK/Srb,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v žalobě podané u zdejšího soudu dne 12.5.2010 následně evidované pod č.j. 15 A 138/2013 v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2010, č.j. 532/ÚPS/2009-3, JID 38110/2010/KUUK/Srb, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Městského úřadu Šluknov, stavebního úřadu, ze dne 16.9.2009, č.j. SÚ-330-2062-19/2009/Mü, kterým bylo rozhodnuto podle § 28 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), že žalobkyně není účastníkem řízení ve věci vydání stavebního povolení na stavbu „čerpací stanice PH na p.p.č. 628/3 v k.ú. Rožany“.

V žalobě ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí žalobkyně uvedla, že trvá na tom, že je účastnicí předmětného řízení. Žalobkyně namítla, že nebyly splněny předpoklady pro schválení třetí změny územního plánu sídelního útvaru Šluknov, kdy navíc bylo této změny docíleno v rozporu s požadavky ochrany životního prostředí, neboť byl v rozporu s těmito požadavky zúžen biokoridor. Uvedla rovněž, že v rozporu se zásadami ochrany životního prostředí byl změnou č. 2 územního plánu sídelního útvaru Šluknov pozemek p.p.č. 628/3 v k.ú. Rožany vyčleněn z biokoridoru a bylo respektováno stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Rumburk, že biokoridor na p.p.č. 628/3 v k.ú. Rožany již nezasahuje, neboť neplní již svou funkci. Poukázala i na skutečnost, že M. B. svévolně vypustil rybník v k.ú. Rožany. Bylo mu sice uloženo uvést jej do původního stavu, ovšem tato povinnost nebyla splněna a tímto protiprávním jednáním byla dle žalobkyně vytvořena situace, aby mohla být projednána změna č. 3 územního plánu sídelního útvaru Šluknov. Poukázala rovněž na skutečnost, že stavebník P. K. vyvolal tuto změnu jako zastupitel Města Šluknov a M. B. jako účastník daného řízení je zastupitelem Krajského úřadu Ústeckého kraje. To dle žalobkyně zakládá pochybnosti o objektivnosti celého řízení o územním plánu sídelního útvaru.

Žalobkyně trvá na tom, že jen změnami územního plánu sídelního útvaru Šluknov a nezákonným zúžením biokoridoru je vytvářena situace, kdy by ztratila postavení účastníka řízení. Žalobkyně je v důsledku neplatnosti výše uvedených změn přesvědčena, že je i nadále účastnicí daného správního řízení.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí žalovaný uvedl, že se podrobně zabýval otázkou, zda předmětnou stavbou by mohla být dotčena vlastnická práva žalobkyně. Dle žalovaného v daném případě jde o správní uvážení, které musí vycházet z povahy posuzovaného návrhu i jeho předpokládaných dopadů. Žalovaný uvedl, že zkoumal charakter stavby, její umístění ve vztahu k nemovitostem žalobkyně a účinky stavby na okolí a neshledal, že by předmětnou stavbou mohla být dotčena vlastnická práva žalobkyně. Žalovaný zdůraznil, že v daném případě se jedná o účastenství ve stavebním řízení a je tedy nezbytné zkoumat důsledky provádění stavby, nikoli jejího umístění. Zkoumání důsledků umístění stavby je předmětem územního řízení, jehož účastníkem žalobkyně nebyla a ani se účastenství dle žalobce nedomáhala. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že v žádosti o přiznání postavení účastníka řízení (přípis ze dne 2.9.2009) není uveden žádný relevantní argument, který by se vztahoval k otázce, jakým způsobem by navrhovanou stavbou mohla být dotčena vlastnická práva žalobkyně. Obsahem přípisu jsou dle žalovaného ve své podstatě námitky ke třetí změně územního plánu sídelního útvaru Šluknov. Žalovaný trvá na tom, že argumenty pro účastenství žalobkyně v předmětném stavebním řízení neobsahovalo ani odvolání proti usnesení o nepřiznání účastenství, ani odvolání proti meritornímu rozhodnutí ve věci a neobsahuje je ani samotná žaloba. Veškeré odůvodnění účastenství je vztahováno ke třetí změně územního plánu sídelního útvaru Šluknov. Žalovaný tedy trvá na tom, že vlastnická práva žalobkyně nemohou být předmětnou stavbou přímo dotčena.

Právní zástupce žalobkyně při jednání soudu přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Dále k věci dodal, že pokud mělo dojít ke třetí změně územního plánu, tak tato změna nebyla zákonným způsobem vůbec zveřejněna na příslušné úřední desce,

a proto nemohou obstát argumenty žalovaného o tom, že tyto námitky se nemohou projednávat v předmětném řízení. Nebyly totiž splněny podmínky pro nabytí právní moci třetí změny územního plánu, veřejnost s touto třetí změnou územního plánu nebyla seznámena, a proto se námitky žalobkyně měly náležitě v předmětném stavebním řízení projednat. K tomu však v daném případě nedošlo.

Dále uvedl v reakci na referát ze správního spisu, že ze správního spisu je zcela zřejmé, že žalobkyně vůči prvoinstančnímu rozhodnutí podala blanketní odvolání, a proto měl již prvoinstanční správní orgán povinnost žalobkyni poučit o tom, že odvolání je třeba doplnit, současně ji k tomuto doplnění vyzvat a popřípadě jí poskytnout pomoc při odstraňování vad jejího odvolání.

Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání soudu uvedl, že plně odkazuje na písemné vyjádření k žalobě. Trval na tom, že třetí změna územního plánu ze dne 19.9.2008 nabyla řádně účinnosti dne 6.10.2008 a tedy, že byla vydána v souladu se zákonem. Pochybnosti žalobkyně v tomto směru dle jeho názoru nemají pro daný případ žádnou relevanci.

V reakci na námitku právního zástupce žalobkyně, že měla být poučena a vyzvána k odstranění vad svého jejího odvolání poznamenal, že tato námitka byla uplatněna opožděně.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Primárně se soud zabýval otázkou včasnosti uplatnění jednotlivých žalobních bodů ze strany žalobkyně. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**. Podle § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 19.4.2010. Posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo tedy pondělí 21.6.2010. Samotná žaloba, která byla podána osobně dne 12.5.2010 byla podána nepochybně včas. Ovšem námitka týkající se pochybení správního orgánu spočívající ve skutečnosti, že žalobkyně nebyla po podání blanketního odvolání poučena

a vyzvána k odstranění vad, byla ze strany právního zástupce žalobkyně vznesena až v rámci ústního jednání před soudem, které se konalo dne 15.1.2014. K uplatnění tohoto žalobního bodu tedy došlo evidentně po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tuto námitku tedy soud vyhodnotil jako námitku opožděnou a věcně se jí nezabýval.

Následně přistoupil soud k věcnému projednání včasně uplatněných žalobních bodů.

Dle ustanovení § 109 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), účastníkem stavebního řízení je

- a) stavebník,
- b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna či udržovací práce, není-li stavebníkem, nejde-li o případ uvedený v písmenu g),
- c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem,
- d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva navrhovanou stavbou přímo dotčena,
- e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno,
- f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno,
- g) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu ve stavebním řízení, které se týká domu nebo společných částí domu anebo pozemku; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

S ohledem na skutkový stav připadá v případě žalobkyně v úvahu účastenství ve stavebním řízení pouze na základě výše uvedeného písmene e) § 109 odst. 1 stavebního zákona, neboť žalobkyně evidentně nesplňuje ostatní důvody účastenství ve stavebním řízení.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně se přípisem ze dne 2.9.2009 domáhala přiznání účastenství v předmětném stavebním řízení s odůvodněním, že z územního rozhodnutí a z opatření obecné povahy č. 2/2008 o změně č. 3 územního plánu sídelního útvaru Šluknov je zřejmé, že s předmětnou stavbou čerpací stanice souvisí i výstavba nové silnice III. třídy, která se dotýká mimo jiné parcel p.p.č. 16/1, 570/2, 602/1, 950/2 a 614/1 v k.ú. Rožany, které jsou ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyně uvedla, že předmětnou stavbu čerpací stanice nelze realizovat a provozovat bez této nové komunikace.

Rozhodnutím ze dne 16.9.2009, č.j. SÚ-33032062-19/2009/Mü, příslušný Městský úřad Šluknov, stavební úřad, rozhodl, že žalobkyně není účastníkem předmětného řízení, neboť komunikace, kterou zmiňuje ve svém podání, není předmětem daného stavebního řízení a žalobkyně vlastní pozemky ve vzdálenosti minimálně 50m od místa stavby a není tedy dle stavebního úřadu hraničícím sousedem, kdy mezi pozemkem, na němž má být postavena stavba, již se týká stavební povolení, a pozemky žalobkyně jsou další tři parcely. Současně uvedl, že tedy ani nemohou s ohledem na uvedenou vzdálenost být navrhovanou stavbou dotčena práva žalobkyně.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které do vydání žalobou napadeného rozhodnutí nijak nedoplnila.

O tomto odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, kde žalovaný uvedl, že navrhované stavby jsou prováděny minimálně ve vzdálenosti 50m od pozemků žalobkyně a přístupy a příjezdy ke stavbě v jejím průběhu i po jejím dokončení jsou řešeny napojením na stávající silnici III/2666, tzn. zcela mimo pozemky žalobkyně a v takové vzdálenosti od nich, že její vlastnická práva k žalobkyní uváděným pozemkům jednoznačně nejsou navrhovanou stavbou přímo dotčena. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobkyní v přípisu, jímž se domáhala účastenství na řízení, uváděná komunikace není předmětem daného stavebního řízení.

Na tomto místě soud musí poznamenat, že námitky týkající se územního řízení o umístění stavby a řízení o změně územního plánu sídelního útvaru Šluknov nelze uplatňovat v soudním řízení, ve kterém bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí o stavebním povolení konkrétní stavby. Touto otázkou se již zabýval Nejvyšší správní soud a ve svém rozsudku ze dne 13.6.2007, č.j. 5 As 73/2006 – 121, konstatoval, že jestliže stavební povolení bylo vydáno na základě předchozího rozhodnutí správního orgánu o umístění stavby, kterým byla vyřešena otázka přípustnosti umístění stavby na předmětných pozemcích, jsou námitky, jimiž žalobce v odvolání proti stavebnímu povolení brojil právě proti umístění stavby v dané lokalitě, námitkami nepřipustnými, k nimž nebylo možné ve stavebním řízení přihlížet, neboť tyto námitky mohly (a měly) být uplatněny v územním řízení, jež vyústilo ve vydání rozhodnutí o umístění stavby. V ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona je totiž zakotvena zásada koncentrace řízení, kde je konstatováno, že k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se v rámci stavebního řízení nepřihlíží. Na uvedený závěr navázala i další konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu jako např. rozsudky ze dne 22. 7. 2010, č.j. 8 As 2/2010 – 97, či ze dne 1.6.2011, č.j. 1 As 6/2011-347, které jsou dostupné na www.nssoud.cz.

Obdobný závěr je nutno vztáhnout i k otázce posuzování účastenství v předmětném stavebním řízení. Z námitek vztahujících se k průběhu předcházejícího územního řízení nelze dovozovat účastenství dané osoby v řízení stavebním. Rovněž musí soud konstatovat, že ani případná pochybení v procesu přijímání třetí změny územního plánu sídelního útvaru Šluknov by nemohly samy o sobě zakládat účastenství osob, které měly možnost účastnit se územního řízení, ve stavebních řízeních vycházejících z předmětného územního plánu. Námitky vztahující se k procesu přijímání územního plánu je možno uplatňovat výhradně příslušným postupem v rámci zákonem stanovených možností přezkumu opatření obecné povahy. Otázku účastenství ve stavebním řízení lze posuzovat výhradně ve vztahu ke splnění podmínky uvedených ve výše citovaném ustanovení § 109 odst. 1 stavebního zákona.

Vzhledem k výše uvedenému námitky žalobkyně vztahující se k územnímu řízení v daném případě musel soud vyhodnotit jako okolnosti, které nemohly žádným způsobem ovlivnit otázku účastenství žalobkyně v daném stavebním řízení.

Dále soud konstatuje, že žalobkyně ve správním řízení ani v samotné žalobě neuvedla, kromě odkazů na nesprávný postup správních orgánů v rámci územního řízení, žádné konkrétní důvody, které by podpořily její tvrzení, že je účastníkem daného stavebního řízení. Soud se tedy otázkou účastenství žalobkyně může vypořádat rovněž jen ve zcela obecné rovině.

Jak již bylo výše uvedeno, vzhledem ke skutkovému stavu připadá v úvahu účastenství žalobkyně v předmětném stavebním řízení pouze na základě ustanovení § 109 odst. 1 písm. e)

stavebního zákona. Pro účastenství dle uvedeného ustanovení musí být kumulativně splněny dvě podmínky: daná osoba musí být vlastníkem sousedního pozemku nebo stavby na něm a musí existovat možnost, že povolovanou stavbou bude přímo dotčeno vlastnické právo dané osoby k tomuto pozemku či stavbě. Správní orgány se oběma okruhy podmínek ve svých rozhodnutích zabývaly. Konstatovaly, že komunikace, která byla projednávána v rámci územního rozhodnutí a která se nacházela na pozemcích žalobkyně, není předmětem daného stavebního řízení. Tuto skutečnost žalobkyně nijak nerozporovala. Dále se zabývaly otázkou sousedství dotčeného pozemku, na němž se má postavit plánovaná stavba, a pozemků žalobkyně. Správní orgány konstatovaly, že pozemky žalobkyně jsou od plánované stavby vzdáleny 50m a mezi plánovanou stavbou a pozemky žalobkyně se nachází další pozemky jiných vlastníků. Na základě této skutečnosti dospěly správní orgány zcela správně k závěru, že podmínka vlastnictví sousedního pozemku je splněna, neboť se nemusí vždy jednat výhradně o mezující sousedy. Proto přistoupily k přezkumu i druhé z podmínek a zabývaly se možností dotčení vlastnických práv žalobkyně povolovanou stavbou. Žalovaný dovodil s odkazem na skutečnost, že přístupy a příjezdy ke stavbě jsou řešeny napojením na stávající silnici III/2666, že nemůže dojít provedením stavby k přímému dotčení vlastnického práva žalobkyně. Uvedené závěry žalobkyně rovněž v podané žalobě nijak nezpochybnila.

Soud na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že správní orgány v dostatečném rozsahu posoudily otázku účastenství žalobkyně v předmětném stavebním řízení a zcela v souladu s obsahem správního spisu a s přihlédnutím ke skutkovému stavu věci dospěly ke správnému závěru, že žalobkyně není účastnicí daného stavebního řízení. Námitky žalobkyně shledal soud jako zcela nedůvodné.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 15. ledna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová